

havde forlangt en Bevilling til at paase Skifternes Fremme for de ordinære Skifteforvalteres Vedkommende, fortæller han os, at i en Række af Aar har Loven slet ikke været overholdt, men nu er man naaet saa vidt, at man skal tænke paa at faae den overholdt, og derfor skal man have denne Bevilling. Det kalder den høitærede Minister Energi! Jeg vil lade de ærede Medlemmer kalde det ved hvilket Navn, de ville, men jeg kalder det i hvert Fald ikke Energi. Den høitærede Minister var fremdeles af den Mening med Hensyn til Affæren i Bølum — og han gjentog flere Gange, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds sandsynligvis ikke var klogere end han — at det dog maaste der have været, som det skulde, med Tilshuet. Dertil skal jeg dog bemærke, at det forekommer mig besynderligt, at en Herredsfoged og en Amtmand kan se paa, at en Fuldmægtig fører et vildt Levnet — efter Alt, hvad der er fremkommet, maa han have ført et vildt Levnet — uden at de blive særlig aarvaagne og foretage særlig Underjøgelse med Hensyn til en saadan Mand. Den høitærede Minister sagde fremdeles, at selv om der var daarlige Folk derude, saa var det ikke Andet, end hvad der er Tilfældet andre Steder; der var jo ogsaa daarlige Embedsmænd i andre Lande. Ja, meget vel, men vi have jo været vant til at høre, at det var saadan en udmærket og hæderlig Embedsstand, vi havde her i Landet, at den stod langt over Amerikas og andre Landes. Det er den Tro, vi have levet i; men nu begynde jo dog vi — den høitærede Justitsminister med — at se, at Embedsmændene her ikke ere bedre end i andre Lande. Det er imidlertid en daarlig Trost. Der var nu dog et Stykke af det ffete Angreb, som det meget undrer mig, at den høitærede Justitsminister, der ellers ikke synes at savne Ord, helt forbigik, og det var Sagen om Horsens Tugthus. Om Bogholderen fortællendes der Sp. 539—42 i Anmærkningerne — jeg skal gjentage det, selv om det er sagt engang før, hvad jeg ikke veed — at han var en særdeles slikt Mand, at han nu er over 70 Aar gammel, at han har ført Regnskaber i næsten 29 Aar; men saa kommer det Mislige, at, naar Regnskaberne skulle føres paa tilbørlig Maade — det staar baade i og mellem Linierne — duer han ikke længer. Om hans Rone staar der endvidere i Linierne, at hun har været meddelagtig i de Misligheder, der have fundet Sted. Nu har jeg ondt ved at tro, at en Bogholders Rone skal kunne gjøre en Række af Bedragerier, uden at han i det Mindste er medvidende deri, ellers maa da

Ronen paa en egen Maade have ført Buxerne der, paa en Maade, som just ikke gjorde ham skiftet til Bogholder . . . . .

Formanden (Berg): Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den paagjældende Person har gennem Formanden tilfattet Thinget en Attest fra Fængselsdirektøren, hvori han roses for Flid og Trost. Jeg vil ønske, at Spørgsmaalet om Deltagelse i Tugthusagen af denne enkelte Vedkommende, som har faaet Attest for Uskyldighed, ikke maa blive indbraget i de Angreb, der blive fremsatte i Anledning af den hele Historie derovre. Det forekommer mig, at det vilde være at rette sine Angreb paa urette Sted.

Th. Nielsen: Ja, ja, jeg skal saa lade dette fare; men det kan ikke negtes, at det, at der forlanges Bønge til en Mand, hvis Familie har været impliceret i Mislighederne, vidner ikke om nogen særlig Energi, og jeg vilde have ønsket, at den høitærede Justitsminister vilde have taget den Sag frem; det forekommer mig ikke, at den burde forbigaaes ved denne Leilighed, hvor han tog alle andre Sager frem; deri er der ikke Noget, der vidner om en særlig Energi hos Ministeren. — Jeg skal dermed forlade den høitærede Justitsminister og med et Par Ord vende mig til den høitærede Kultusminister, navnlig med Hensyn til Dr. Ringels Afstedigelse. Det er en Ting, jeg ellers ikke havde særlig sfinde at befatte mig med, naar ikke netop den høitærede Kultusministers Motivering havde opfordret mig dertil. Den høitærede Minister sagde, forekommer det mig, omtrent Følgende: Det er ikke paa Grund af sine religiøse Meninger, at Dr. Ringel er bleven affødiget, det er ikke Grunden, og det kunde det heller ikke ret vel være, da han skarpt og bestemt har udtalt sine religiøse Meninger for flere Aar tilbage i „Morgenbladet“ og desuden har erklæret, at han ikke videre agtede at befatte sig med Religion. Grunden var heller ikke den, at den paagjældende Embedsmand har udtalt sig om vor nationale Sag paa en Maade, der har stødt mange Folk. Men nu kommer det Tredie. Grunden er, at han har været med til Socialistmiddagen. Det er derfor, man har indledet Underjøgelse imod ham. Nu viser det sig imidlertid, at Manden ikke har været med til Socialistmiddagen. Det kan altsaa ikke være af den Grund, at han er affødiget. Imidlertid, jeg forstaaer det meget godt, man er kommen til at indlede Underjøgelse mod den paagjældende Mand, og saa siger Ministeren, at naar det er kommet saa vidt, at man